

zullen eerlijk
twee
alles
delen

Myrthe gunt
haar tweelingzus
Benthe alles.
Dus ook een
nachtje met
haar man.

MYRTHE

“Ik heb alle mannen met wie ik daar nog een date had staan, moeten afzeggen.”

Ik kijk naar de handen van mijn zus. Droge huid. Gevijlde korte nagels, net als de mijne. Haar vingers op die kenmerkende manier om het theeglas geklemd, bang dat ze grip verliest.

“Kunnen we het over iets serieus hebben, Benthe?” Een venijnige blik komt terug. Opengesperde neusgaten. Ik moet dimmen, anders staat ze op en rent ze opnieuw mijn leven uit.

“Dit is serieus, Myrthe.” De klemtoon op de eerste lettergreep van mijn naam. “Ik snak naar actie na al die *finger-breaks*.” Een flauwe glimlach. “Die kerel die ik gisteren zag, viel zwaar tegen.” Ze kromt haar wijsvinger.

Ik leg mijn hand op de hare. “Ik vind het fantastisch dat je er weer bent. Zes jaar in Costa Rica is niet mis. Ik wist niet waar je zat en je reageerde nergens op. Voor hetzelfde geld lag je ergens in een greppel. Ik was echt ongerust.” Eindelijk ontdooit ze. Een kneep terug in mijn hand. “Er waren te veel losse eindjes die ik moest verwerken na mama’s dood, *ma chérie*. Vluchten is nooit de beste oplossing, maar ik ben weer terug. We beginnen gewoon opnieuw, jij en ik.” Een scheve lach. Haar pink om de mijne, zodat de twee piepkleine roosjes die we elk op een vingerkootje lieten tatoeëren, elkaar raken. “*Sista’s in crime*.”

Het plastic verdwijnt uit haar grimas. Ze buigt over me heen. Daar zijn de tranen. “Ik heb je zo gemist.” Ik klem mijn zus vast, voel haar borsten, ruik de koffie en bergamot uit het zo vertrouwde parfum dat van onze moeder op ons is overgegaan. Een man komt de coffeeshop binnen. Sportlijf. Wiegende billen. Waarom kijk ik hiernaar? Benthe leeft. Mijn kleine zusje is weer terug. En ze ziet er beter uit dan ooit. God, wat houd ik van haar. Ik heb alles voor haar over. Alles. Vanmiddag is voor ons. We vergeten het grote gemis. Benthe is weer bij me en dat betekent samen naar de kapper en daarna sushi eten: zalm-temaki’s met een dubbele portie gember.

“Dag lekkere gozert.” Ik draag de blonde pruik en dus ben ik nu Debby uit Leidschendam. “Hebbie zin in wat *lipservice*?” Ik trek mijn knieën dieper in het matras en lik de zware ballen van Adrian. Ze

tekst Eveline Karman

Myrthe

‘Ik heb alle mannen waarmee ik daar nog een date had staan moeten afzeggen.’

Ik kijk naar de handen van mijn zus. Droge huid. Gevijlde korte nagels, net als de mijne. Haar vingers op die kenmerkende manier om het theeglas geklemd, bang dat ze grip verliest.

‘Kunnen we het over iets serieus hebben, Benthe?’

Een venijnige blik komt terug. Opengesperde neusgaten. Ik moet indammen, anders staat ze op en rent ze opnieuw mijn leven uit.

‘Dit is serieus, Myrthe.’ De klemtoon op de eerste lettergreep van mijn naam. ‘Ik snak naar actie na al die *finger-breaks*.’ Een flauwe glimlach. ‘Die kerel die ik gisteren zag, viel zwaar tegen.’ Ze kromt haar wijsvinger.

Ik leg mijn hand over de hare. ‘Ik vind het fantastisch dat je er weer bent. Zes jaar in Costa Rica is niet mis. Ik wist niet waar je zat en je reageerde nergens op. Voor hetzelfde geld lag je ergens in een greppel. Ik was erg ongerust.’

Eindelijk ontdooit ze. Een kneep terug in mijn hand. ‘Er waren te veel losse eindjes die ik moest verwerken na mama’s dood, ma chérie. Vluchten is nooit de beste oplossing, maar ik ben weer terug. We beginnen gewoon opnieuw, jij en ik.’ Een scheve lach. Haar pink om de mijne, zodat de twee piepkleine roosjes die we elk op een vingerkootje lieten tatoeëren elkaar raken. ‘Sista’s in crime.’

Het plastic verdwijnt uit haar grimas. Ze buigt over me heen. Daar zijn de tranen. ‘Ik heb je zo gemist.’

Ik klem mijn zus vast, voel haar borsten, ruik de koffie en bergamot uit het zo vertrouwde parfum dat van onze moeder op ons is overgegaan.

Een man komt de coffeeshop binnen. Sportlijf. Wiegende billen. Waarom kijk ik hiernaar?

Benthe leeft. Mijn kleine zusje is weer terug. En ze ziet er beter uit dan ooit. God, wat houd ik van haar. Ik heb alles voor haar over. Alles. Vanmiddag is voor ons. We vergeten het grote gemis. Benthe is weer bij me en dat betekent samen naar de kapper en daarna sushi eten: zalmtemaki’s met een dubbele portie gember.

‘Dag lekkere gozert’ Ik draag de blonde pruik en dus ben ik nu Debby uit Leidschendam. ‘Hebbie zin in wat lipservice?’ Ik trek mijn knieën dieper in het matras en lik de zware ballen van Adrian. Ze zijn groot en verrukkelijk. Ik streef ze een voor een en knijp er zacht in totdat hij kreunend een kussen onder zijn

heupen legt. Dan laat ik mijn tong over zijn balzak glijden. Een spoor van speeksel, eerst warm, dan verkoelend. Ik lik van achter naar voren, aan de schacht, de stam, de eikel. Zachte bijtjes. Adrian hijgt in staccato. Probeert mijn borsten te grijpen maar ik draai me weg. Te vroeg. Speeksel rolt langzaam langs de schacht. Een nat plekje in het laken. Ik lik zijn penis droog, maak lange halen met mijn tong, precies zoals hij het lekker vindt. 'Zo, geile hengst van me. Ik moet er weer vandoor. Effies pauze.'

Een licht gejammer komt uit Adrians mond. 'Blijf nog even, Debby.'

Ik hang half naast het bed, tast in het donker naar de bos zwarte lokken. 'Bonjourrr...' Ik laat de r rollen door mijn keel en probeer net zo sensueel te zijn als van Georgette wordt verwacht. 'U had naar mij gevraagd?' Met vlakke hand kneed ik zijn borstkas. Voel het bonken van zijn hart. Ik schuif mijn kruis naar voren, tegen zijn liezen, werk mezelf naar boven zodat hij het kortgeknipte schaamhaar moet voelen kriebelen. 'Je veux jouir, mon amour.' Ik zet het Franse accent flink aan.

'Oh, Georgette. Geile, sexy Georgette.' Adrien wipt zijn heupen omhoog uit het kussen. Verlangen. Ongeduld.

Al in de eerste maand dat ik met Adrian was, vertelde hij mij over zijn fetisj: rollenspellen. Het liefst Adrian met twee vrouwen, allebei totaal verschillend. Het was een fantasie, iets waarover hij al jaren droomde. Ik was te verliefd. En Adrian was in bed een magiër met een pik als een toverstaf. Zodra Debby en Georgette in ons bed de aftocht bliezen, versmolten zijn schuldgevoel en geilheid tot prestatiedrang. Adrian was by far de beste minnaar die ik ooit had gehad. Of had ik meer moeten experimenteren voordat ik hem eeuwige trouw beloofde?

Ik kneed zijn tepels. Kreun in Adrians oor, spreek Frans, iets wat hij zo opwindend vindt en wat mij geen moeite kost doordat ik door mijn Franse moeder tweetalig ben opgevoed. 'Ca m'avait manqué, Adrian.' Ik grijp zijn erectie, krachtig als een deegroller, en trek de voorhuid omlaag. Ik tel tot vijf en luister naar het gegrom onder me. Voorvocht sijpelt uit me en vermengt zich met het speeksel op de natte plek in het midden van het bed. 'Tu attends quoi maintenant, mon amour?' Ik rol op mijn rug, trek zijn gezicht tussen mijn borsten. Patchouli en Bergamot. De geur van Myrthe. En die van mijn moeder. Debby is meer een type voor Anaïs-Anaïs.

Adrian zoent me en wrikt zijn vinger tussen mijn behacups. Ik kom voorover, klik de sluiting open. 'Un instant ,s'il te plaît.'

De synthetische donkere bos verdwijnt naast het bed. Haastig wriggel ik de blonde bob over mijn eigen coupe die stukken minder peroxideblond is. 'Dag

lekkertje. Daar bent ik weer.' Ik grijp Adrians ballen en knijp erin, hard genoeg om hem te laten zuchten van genot. In mijn kruis het verlangende mantra dat ervoor zorgt dat ik twee vingers tussen mijn schaamlippen steek en meer vocht voel stromen. Neuk me. Neuk me. Neuk me. Ik ga op Adrian zitten en berijd hem zoals alleen Debby dat kan doen.

Benthe

Eerlijk zullen we alles delen. Dat gevoel delen Myrthe en ik al vanaf onze geboorte, ik veertien minuten na mijn tweelingzus. Zestien waren we toen we onze symbiose bevestigden met een pinktattoo. Myrthe en Benthe Roselaer. Blutgeschwester.

Wat Myrthe had, wilde ik hebben. Wat ik bedacht, wilde zij doen. We leerden elkaar tongzoenen. Ruilden bij tentamens van plek. En troostten elkaar naast moeders kist. Vanaf die dag zes jaar geleden waren we echt met z'n tweetjes. Zeewierdraden verkleefden in mijn keel en verstikten me. Ik vertrok.

Te lang bleef ik weg. De zware donderwolkenrouw veranderde in Costa Rica na twee jaar in mistige slierten verdriet die op goede dagen even wegtrok. Daarna was het simpelweg te leuk in mijn nieuwe land. De verweldigende natuur. De zon. De anonimiteit. Tot het grote missen me verstilde.

Myrthe is geen klap veranderd. De stilte was vijf minuten ongemakkelijk; daarna waren we weer samen. De twee musketiers. Yin en Yang. Moulages fusionnées: versmolten afgietsels, ook al heeft zij in die tussentijd een man leren kennen en is ze getrouwd. Mijn zus is gelukkig. En ook al begrijp ik haar opmerking dat ze weleens snakt naar woeste seks met een vreemdeling, ze vertelt me ook dat Adrian een Ademend Afrodisiacum is. Een yoni-artiest. Het had me doen sidderen tussen mijn benen toen ze de woorden uitsprak. Ik herinnerde me Patrick. Myrthe en ik knielend voor hem op de bruine versleten vloertegels in het toiletgebouw op de camping. Om en om namen we in onze mond wat we al dagen bewonderden vanaf ons ligbed bij het zwembad. Patrick klauwde zijn handen door onze haren. Myrthe en ik zogen hem af, onze vingers in elkaar verstrengeld.

Ik had doorgevraagd over Adrian en mezelf teruggetrokken in het toilet van het café waar we net onze tweede fles rosé hadden besteld. Na mijn solosessie had ik gegrap over onze eerdere beloftes. De wijn was te lekker en er was nu eenmaal dat libido vol Franse passie.

‘Je ruikt altijd zo lekker.’

Mijn antwoord is een zachte kreun. Er zijn tien minuten voorbij sinds Adrian gewikkeld in een douchelaken in bed stapte. Er was tijd genoeg geweest om alles klaar te leggen. Georgette leek me het makkelijkste om mee te beginnen en dus steken de strengen donker haar en de zonnebril met de grote reflecterende glazen die doet denken aan de Franse Rivièra iets voorbij de beddenpoten.

Ik streel Adrians tepels. Laat hem terloops de kleine roos op mijn pink zien.

‘Oeh, wat ben je vandaag lekker.’

‘Si tu le dis.’ Ik ruk mijn slip omlaag. Werp hem op de grond.

‘Lekker geil wijf ben je, Georgette.’

Ik duw mijn neus in zijn hals. Trek zacht aan zijn penis. Ik herinner me Myrthes woorden en trek de voorhuid omlaag en houd het vel vijf seconden strak. ‘Je le sais.’

Ik vrees dat ik totaal vloeibaar word. Mijn hersenen wervelen in mijn schedel van genot. To lick or not to lick? Ik sluit mijn ogen en zak omlaag. Adrians eikel is warm en vochtig. Zijn ballen zoveel smaakvoller dan de *bolitos de coco* waar ik graag van snoepte. Ik bevochtig mijn lippen en zuig de twee ballen om en om mijn mond in. Het drillende vlees maakt me gek van verlangen. Ik heb mijn ogen te lang dicht. Tijd voor een wissel.

Ik verander in Debby. Schuif de helblonde pony goed en voel een sizzelende transformatie in mezelf. Ik begrijp waarom Myrthe dit leuk vindt. Georgette is een aristocat. Debby de speelpoes.

‘Hey Binkie,’ Ik rol op mijn rug en spreid mijn benen. Een wolk Opium van Yves Saint Laurent wervelt omhoog. ‘Proef me honing vandaag. Verse oogst.’

Ik klem een pluk haar tussen mijn knuisten en wijs Adrian de weg.

O.

Mijn.

God.

Voor Mateo, Sebastián en Gabriel had ik niet naar Costa Rica gehoeven. Wat deze man doet met zijn tong is briljant. Met langzame bewegingen glijdt vochtig roze als gesmolten kaarsvet in me. Het puntje stolt tegen clitoris, trilt ertegenaan.

‘Proef me.’ Het kost moeite om in mijn rol te blijven. Mijn ogen rollen door mijn oogkassen, staren naar het plafond zonder iets te zien. Een vacuüm van niksigheid. De hemel schudt en beeft. Adrian maakt lange halen, beweegt zijn tong tussen mijn schaamlippen in een perfecte monotoonheid. Ik verlies extra vocht, ook al kan ik niet meer onderscheiden of het zijn speeksel of mijn geil is.

Zachte adem tussen mijn benen. Moessonwind. Een vochtige plek onder me verkleurt het beige jersey onder me.

Zijn pik is groot en hard. Hollands Glorie. Ik wil deze man op me trekken. Hem in me voelen. Ik wil dat hij me neemt als een kikker die met een reuzensprong op me klimt, zijn heerlijke pik, geurend naar doucheschuim en die smaakt naar bos en vanille, die me doorboort. Een koudbloedig seksbeest met een lange tong, oh, fok, ik voel hem weer, nog dieper, die zich warmt in een warm hol, mijn vagina, en zo overleeft.

‘Lekkere sloerie.’

Ik schiet weer terug in mijn rol. Kom overeind, met moeite, trommel met de vingerkootjes van mijn rechterhand tegen mijn vagina en repeteer de beweging tot ik bijna kom. Ik stop net op tijd.

Ik ruk de blonde toef haar van mijn hoofd. Daar is Georgette. Als vanzelf schiet ik opnieuw in mijn rol. Ik tuit mijn lippen.

Voor me gekrulde mondhoeken als kleine chocoladekrullen. Ik wil ze aflikken, mijn wangen voelen raspen tegen zijn stoppels. ‘Oh, la la’, zegt Georgette. Ik wil bukken als een teefje met holle rug dat wacht op verlossing. In plaats daarvan kruip ik over Adrian heen, kreun in zijn oor, trek mijn langste nagel over zijn vel en wentel mezelf met mijn rug tegen het matras. ‘Goûte moi.’ Ik draai een pluk lang haar om mijn vinger. Wijs naar mijn kruis.

Adrian likt me opnieuw, minder wild, alsof ook hij zijn bedpartners anders benadert. Een kleine gorgel ontsnapt uit mijn keel. Ik knijp in zijn billen, wit en romig, en voel hoe mijn binnenste zich langzaam aanspant voor de grote ontlading. Ik wil nog niet.

Ik klim overeind en laat me als een omgedraaide cowboy op zijn penis zakken. Voel hoe de eikel steeds dieper bij me naar binnen glijdt, zichzelf in me opduwt, warm en kloppend. De laatste centimeter. Vochtig en warm. Ik schuif mezelf op en neer, geniet van de penis waarover niets te veel is gezegd. Adrian dringt in me. Stoot. Mijn mond zakt open. Ik houd mijn adem in om het moment van diepe penetratie langer te laten duren. Achter me kraakt het bed. Adrian strekt een arm, komt iets schuin liggen waardoor zijn vingertoppen tegen mijn clitoris drukken. Ik zie enkel witte sterren flonkeren tegen het granol van het plafond. Ik span mijn schede aan om zijn penis. Leg zijn vrije arm om mijn borst en masseer de rug van zijn hand. Trek stukken vel omhoog. Doe ik hem pijn? Het kan me niet schelen. Ik bijt in zijn hand.

Steeds sneller beweegt zijn vinger in me, vocht drupt tussen mijn benen omlaag. ‘Baise-moi. Continue.’ Een metronoom in mijn hoofd. Tik. Tak. Tik. Tak. Zweet. Een nieuwe natte plek onder me.

Ik knijp in zijn tepels. Bijt opnieuw. Klem zijn polsen vast. Zijn slagader klopt in het ritme van mijn schoot.

Tik. Tak.

Dan ontplof ik.

Adrian schreeuwt. Vloekt. Zweet. Trekt zijn natte penis uit me.

Hijgend rollen we naast elkaar. Ik herinner me dat ik zijn neus moet zoenen.

‘Godsamme. Wat ben je toch een lekker wijf.’

Ik krul mezelf op als een zeepaardje.

‘Wanneer ontmoet ik je zus eens een keertje, Myr?’

Ik trek achtjes om zijn navel. ‘Heel binnenkort. Ik beloof het.’

Ik rol het bed uit. Nu ben ik aan de beurt voor een douche. Myrthe en ik hebben alles vooraf doorgesproken. Adrian zal in slaap vallen. Ik kniel na het douchen naast hem neer en hij zal tevreden knorren als ik in zijn oor fluister dat ik beneden nog even tv ga kijken.

Ik hoef alleen maar te wachten op haar appje. Tussen twaalf en half één, schatte ze in. We ruilen bij de voordeur.

Myrthe

Vanavond is voor mij en voor mij alleen. Zonder nadenken. Zonder pruik. Misschien ook zonder climax, altijd weer zoet. Maar ook zonder het vaste stramien. Adrians hand op mijn knie op de bank. Het ‘ik ga even douchen.’ De geijkte knipoog. De koffer die ik onder het bed vandaan trek. De elf minuten zoenen. De geur van Doppeldouche Groen. Het bemoedigende knikje en daarna het Grote Pruikenspel. De negentien hemelse minuten daarna waarbij ik het zalige klotsen van Adrians ballen tegen mijn billen voel. Zijn tong. Het perfecte tempo dat me al vier jaar steeds opnieuw laat schokken van genot. Alles gaat precies zoals ik het wil. Ik hou er zo van. Van Adrian en van het naderhand schuilen in het kommetje van zijn oksel. Ik ben niets tekortgekomen. Heus. Maar is variatie niet wonderlijk verfrissend? Marcus, heet hij. Zijn Tinderprofiel liet niets te wensen over. Een boom van een vent met de juiste humor. Over een kwartier ontmoet ik hem in het Parkhotel. Over twintig minuten liggen we in bed. Ik klop op mijn jeans, voel de kanten string. Mijn moeder zei weleens dat onze bloedband ziekelijk was, maar zo zien Benthe en ik dat zelf niet. We gunnen elkaar de wereld. Delen elkaars wachtwoorden, ook die op Tinder. Patrick was niet de laatste. Volgende week is

Adrian jarig. Dan krijgt hij bezoek van Debby en Georgette tegelijkertijd. De gedachte windt me nu al op. Ik heb alles voor Benthe over en zij voor mij. Maakt dat mij geen gezegend mens?

Ik hoor mijn hakken tikken op de betonnen trap. Duw de zware deur open. Daar staat hij, zijn uitwendige spier al zichtbaar door de stof van zijn jeans. Ik lik mijn lippen af.

Benthe droomt van mijn leven. Ik van het hare. En Blutgeschwester geven elkaar alles, nietwaar? Net als vroeger.

Vanavond is voor mij tot ik straks weer door mijn voordeur naar binnen glij en mijn eigen rol inneem. Vanavond ben ik even geen Debby of Georgette maar Myrthe. Mijn leven wordt enkel fijner nu Benthe weer terug is. En als die Marcus zich aan zijn belofte houdt, ga ik zo meteen minimaal twee keer schreeuwend klaarkomen.